

Dosarul nr. 2ra-992/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Bagrin

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Sîrbu, D. Dolghieru, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Mihalache Iurie în interesele lui Tumuruc Vasile,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tumuruc Vasile împotriva Institutului de Neurologie și Neurochirurgie ”Diomid Gherman”, intervenient accesoriu Bodiș Adrian cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 09 aprilie 2019, Tumuruc Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva INN ”Diomid Gherman”, intervenient accesoriu Bodiș Adrian cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Tumuruc Vasile a menționat că la 20 februarie 2018, a beneficiat de o consultație la Institutului de Neurologie și Neurochirurgie ”Diomid Gherman”, fiind consultat de către medicul Adrian Bodiș, care i-a recomandat de urgență un tratament chirurgical vizând endarterectomia carotidiană obligatoriu în două etape, în baza poliței de asigurare.

Astfel, la 12 martie 2018, a fost internat în Secția Neurochirurgie spinală pentru intervenția chirurgicală planificată în două etape.

Prima intervenție a fost efectuată la 13 martie 2018 la ora 09.05 pe partea stînga, de către chirurgul Bodiș Adrian, iar a doua intervenție urma să fie efectuată peste două săptămâni.

La 19 martie 2018, a fost informat despre necesitatea externării.

Reclamantul a invocat că a fost externat cu dureri și arsuri în regiunea gâtului (unde a fost operat), iar seara la ora 22.40 a fost nevoit să apeleze la serviciul de urgență 112, care i-a acordat ajutorul necesar.

La 27 martie 2018, în cadrul discuțiilor cu medicul Bodiu Adrian, ultimul i-a comunicat despre refuzul de a efectua a doua operație.

Tumuruc Vasile a specificat că, în urma operației chirurgicale, starea de sănătate s-a înrăutățit considerabil, iar în rezultatul efectuării Dopplerul-ui la arterele supuse intervenției chirurgicale, s-a confirmat că artera stângă este astupată.

De asemenea, a reiterat că a efectuat o investigație la Spitalul Internațional "Medpark", unde a fost informat că intervenția chirurgicală s-a efectuat cu greșeli medicale și că o asemenea intervenție nici nu urma a fi efectuată.

În rezultatul intervenției chirurgicale starea de sănătate s-a agravat, fiindu-i afectat organul auditiv (are nevoie de aparat auditiv), precum și vederea.

Prin urmare, intervenția chirurgicală pe care a efectuat-o medicul Adrian Bodiu la data 13 martie 2018, a fost realizată cu erori medicale grave, fapt care a avut drept consecință înrăutățirea stării sănătății în rezultatul operației.

Reclamantul Tumuruc Vasile a solicitat încasarea de la INN "Diomid Gherman" a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 11 noiembrie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Tumuruc Vasile.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că reclamantul a fost consultat la 20 februarie 2018, în incinta policlinicii ÎMSP "Diomid Gherman", stabilindu-i-se diagnosticul clinic preventiv: XXXXX.

Pacientului i s-a recomandat în mod programat intervenție chirurgicală vizând XXXXX.

Conform acordului informat general al pacientului la internare, reclamantul și-a exprimat acordul la internare în staționar, inclusiv proceduri de diagnostic și tratament chirurgical, caracterul și scopul cărora au fost explicate și propuse de medicul Bodiu Adrian.

Prin semnarea acordului, reclamantul a confirmat că i-au fost explicate beneficiile acestor metode de diagnostic și tratament, care au un grad absolut de eficacitate și despre consecințele nedorite ce pot duce în anumite cazuri la complicații grave și chiar moarte și benevol și-a exprimat consimțământul conștient pentru efectuarea procedurilor descrise.

Concomitent, reclamantul și-a asumat responsabilitatea pentru orice încălcare a regulilor de comportament și neîndeplinirea recomandărilor primite.

Instanța de fond a constatat că intervenția chirurgicală efectuată la 13 martie 2018, a decurs fără particularități, stare satisfăcătoare, ce se confirmă prin fișa de observație, data externării 19 martie 2018, cu recomandare pentru pacient: supravegherea neurologului de sector, supravegherea internistului de sector cu evaluarea continuă a valorilor TA, lipidogramei și coagulogramei; evitarea supraefortului fizic, expunerii la agenții termici extremi; vizita repetată la neurolog la o lună, 3,6 luni; efectuarea USG duplex a vaselor brahiocefalice fiecare 6 luni; regim cu conținut redus de grăsimi animaliere. Tratament medicamentos.

Conform fieșii de solicitare din 19 martie 2018 a SAMU, de către Tumuruc Vasile, pacientul acuza "plagă în regiunea gâtului stânga. Din spusele pacientului

după intervenție la artera corotidiadă pe stânga având pansament, a simțit senzație de durere și usturime, mâncărime sub pansament”.

Conform examenului duplex a vaselor extra și intracraniene întocmit de Centrul de Neurologie și Imagistică Medicală a INN ”Diomid Gherman” din 03 mai 2018 s-a concluzionat: XXXXX.

Conform examinării Doppler duplex-color a porțiunilor extra craniene ale arterelor brahiocefalize, întocmit de Centrul Republican Experimental Protezarea, Ortopedie și Reabilitate din 04 mai 2018 s-a concluzionat: ” XXXXX”.

La caz, instanța de judecată a reținut că doar un raport aprofundat dovedit științific, care include o soluție motivată în raport cu eventualele contradicții între avizele institutelor de rang inferior și care răspunde întrebărilor adresate de părți sunt de natură să le inspire justițiabililor încredere în acțiunea justiției și să asiste organele judiciare în exercitarea funcțiilor lor.

Astfel, a specificat că deși administrația INN ”Diomid Gherman” a propus reclamantului să fie supus examinării de către un consiliu de medici din diferite domenii, care să stabilească starea sănătății pacientului și eventualele soluții de tratament, reclamantul nu a dat curs respectivei inițiative.

Astfel, prima instanță a concluzionat că nu a fost constatată existența faptei ilicite în acțiunile necorespunzătoare ale INN ”Diomid Gherman”, reprezentată de medicul Bodiu Adrian, în timpul operației și inacțiunile ulterioare, din lipsă de probe.

Subsidiar, instanța de fond a reiterat că probele prezentate de reclamant în susținerea poziției sale nu probează starea nesatisfăcătoare a sănătății în urma unei asistențe medicale necorespunzătoare.

Or, la stabilirea vinovăției lucrătorului medical la efectuarea unei intervenții urmează a fi luate în considerare intervenția și riscurile acesteia în cumul cu celelalte boli ale pacientului, pentru a fi stabilită interdependența între consecințele menționate de reclamant, faptele și vinovăția lucrătorului medical.

Referitor la prejudiciul suportat de reclamant, instanța de judecată a reiterat că solicitând repararea prejudiciului material și moral, nu a prezentat probe în susținerea poziției sale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, s-a respins apelul declarat de avocatul Mihalache Iurie în interesele lui Tumuruc Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătoreiei Chișinău, sediul Centru din 11 noiembrie 2020.

La 11 mai 2021, avocatul Mihalache Iurie a declarat în interesele lui Tumuruc Vasile recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Tumuruc Vasile, în motivarea recursului a invocat că la emiterea deciziei recurate, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și faptul că aprecierea eronată a probelor a dus la încălcarea normelor de drept material.

Recurentul a menționat că apreciază critic motivarea instanțelor de judecată cu referire la faptul că nu a demonstrat existența elementelor răspunderii juridice delictuale.

Or, pe parcursul examinării cauzei, a fost dovedită pe deplin prezența faptei ilicite, a prejudiciului, a legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, fiind probată vinovăția INN ”Diomid Gherman” în comiterea erorii medicale.

Recurentul a specificat că în speță, a fost comisă o încălcare a drepturilor sale individuale și deci litigiul se încadrează la categoria de responsabilitate medicală, care în sensul larg, excede limitele noțiunii de eroare medicală.

La caz, recurentul a invocat practica Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele contractante trebuie, în virtutea obligațiilor pozitive, să adopte măsurile normative necesare pentru a garanta ca medicii să ia în considerație consecințele previzibile ale unei proceduri medicale planificate asupra integrității corporale a pacienților și să îi informeze din timp pe pacienți despre consecințele respective, astfel încât aceștia să fie în măsură să ia o decizie informată.

În special, dacă un risc previzibil de acest tip se concretizează fără ca pacientul să fi fost informat corespunzător și în prealabil de către medici, statul contractant poate fi răspunzător direct în temeiul art.8 din Convenție pentru omiterea informației (cauza Trocellier vs Franța, 08 iulie 2004).

La 21 mai 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către INN ”Diomid Gherman” la 27 mai 2021 conform avizului de recepție (f.d. 177), iar plicul expediat în adresa lui Bodiua a fost restituit instanței de recurs cu mențiunea ”plecat” (f.d. 178-179).

La 21 iunie 2021, INN ”Diomid Gherman” a depus referință la recursul declarat de Tumuruc Vasile, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 17 februarie 2021.

La 18 martie 2021, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 mai 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Mihalache Iurie în interesele lui Tumoruc Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Mihalache Iurie în interesele lui Tumoruc Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari